

RA.1/10/192

Szanowny Pan
Antoni Macierewicz
Minister Spraw Wewnętrznych

Zwracam się do Pana Ministra ze swymi obawami i wątpliwościami natury prawnej, które powstały w wyniku powzięcia wiadomości o proponowanej przez Radę Ministrów nowelizacji ustawy z dnia 8 października 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz.U. Nr 88, poz. 400).

1. W dniu 25 września 1991 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. Nr 81, poz. 351), która uchyliła ustawę o tej samej nazwie z dnia 12 czerwca 1975 r. (Dz.U. Nr 20, poz. 106, ze zmianami). Tym samym przeszła istnieć dotychczasowa struktura ochrony przeciwpożarowej kraju, określona przez starą, a nie określona przez nową ustawę.
2. Do 25 marca 1992 r. będą obowiązywać akty wykonawcze do ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o ochronie przeciwpożarowej, które były niejaką podstawą przejściowego utrzymania starych struktur organizacyjnych. Od tej chwili działalność jednostek ochrony przeciwpożarowej powinna się opierać na ustawie o Państwowej Straży Pożarnej, zawierającej rozwiązania prawne integralnie związane z normami ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej.
3. Na mocy art. 134 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej, z dniem 1 stycznia 1992 r. utracił moc dekret z dnia 27 grudnia 1974 r. o służbie funkcjonariuszy pożarnictwa (Dz.U. Nr 50, poz. 321, ze zmianami). Moc obowiązująca tego aktu normatywnego nie może być skutecznie przywrócona na mocy jakiegokolwiek rozwiązania legislacyjnego, z wyjątkiem uchwalenia identycznych przepisów na nowo, w formie ustawy.
Uchylenie tego dekretu spowodowało zatem nieodwracalne skutki prawne. Identyczne skutki wywołał przepis art. 129 ust. 1 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej: dotychczasowi funkcjonariusze pożarnictwa, którzy wyrazili zgodę, stali się już strażakami Państwowej Straży Pożarnej.

4. Państwowa Straż Pożarna jest powołana i prawnie istnieje od 1 stycznia 1992 r., na mocy art. 1 ust. 1 ustawy o Państwowej Straży Pożarnej. Status strażaków ma już duża część dotychczasowych funkcjonariuszy pożarnictwa.

Tymczasem faktycznie istnieją, wbrew prawu, stare struktury organizacyjne, których prawne przywrócenie jest obecnie niemożliwe w żadnej formie, prócz uchwalenia stosownych norm w postaci nowej ustawy.

5. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej nie może być stosowana samodzielnie, gdyż jest elementem rozwiązania systemowego, na które składa się również służba strażaków Państwowej Straży Pożarnej.

Tak więc proponowana nowelizacja przepisów przejściowych ustawy o Państwowej Straży Pożarnej spowodowałaby niestosowalność m.in. następujących norm ustawy o ochronie przeciwpożarowej:

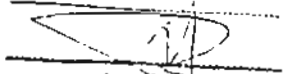
- 1) art. 10 ust. 1 - tzw. czynności kontrolno-rozpoznawcze byłyby pozbawione sankcji;
- 2) art. 14 ust. 1 - nie istniałaby faktycznie administracja specjalna do spraw ochrony przeciwpożarowej (a jej funkcji, dotychczas wykonywanych przez organy administracji rządowej, te organy już nie mają prawa wykonywać z powodu nieobowiązania poprzedniej ustawy o ochronie przeciwpożarowej);
- 3) art. 23 - zostałyby uniemożliwione prowadzenie akcji ratowniczych wymagających użycia większej liczby jednostek ochrony przeciwpożarowej.

Mając na uwadze ewentualne wystąpienie dodatkowych komplikacji utrudniających zgodne z prawem realizowanie zadań ochrony przeciwpożarowej, ośmielam się przedstawić Panu Ministrowi powyższe wątpliwości i obawy.

Z poważaniem

KOMENDANT GŁÓWNY
w/z
pik. por. Zdzisław Radny
Zastępca Komendanta Głównego

5.
2.

KANCELARIA OGÓLNA KESB
Otrzymał on. 14.04.92
Wysłano dn. _____

(podpis)